

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\G\Grimmove, br\bratri Grimmove - Sova.pdb

PDB Name: Sova
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 7.7.2002
Modification Date: 7.7.2002
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Sova

Wilhelm a Jacob Grimmové

Přeložila a souhlas s publikací dala Jitka Janečková

Zdroj <http://www.pohadky.org/index.html>

Před pár sty lety, kdy lidé ještě nebylo tak chytří a prohnání, jako jsou dnešního dne, udál je v jednom malém městečku tento podivný příběh:

V noci přiletěla ze sousedního lesa velká sova a usadila se ve stodole jednoho měšťana, a když nastal bílý den, neodvážila se ze strachu před ostatními ptáky, kteří, když ji uviděli, spustili strašlivý pokřik, vyjít ze svého úkrytu.

Když ráno do stodoly přišel pacholek pro slámu, tak se při pohledu na sovu, která seděla v jednom rohu, vyděsil tak strašlivě, že ihned utíkal za svým pánem a hlásil mu, že nějaký netvor, kterého ještě nikdy v životě neviděl, sedí ve stodole, koulí očima v hlavě a chce jednoho bez váhání spolknout.

"Ach, já tě dobře znám," řekl mu pán: "kosa na poli honiti k tomu máš odvahy dosti, ale když vidíš ležet mrtvého kohouta, vezmeš si napřed pořádný klacek dřív, než k němu jdeš. Já se sám přesvědčím, co je to za netvora." a odvážně šel do stodoly, aby se tam rozhlédl.

Ale když byl to podivné a strašlivé zvíře jen jedním okem zahlednul, popadnul ho nemenší strach než pacholka. Pár skoky byl venku, utíkal ke svým sousedům a jal se je úpěnlivě prosit, aby mu proti tomu neznámému a nebezpečnému zvířeti pomoc poskytnuli, jinak celé město do nebezpečí upadne, pokud se ze stodoly, kde sedí, dostane ven.

Tu povstal velký křik a nářek ve všech ulicích, měšťané přibíhali ozbrojeni kopími, kosami, sekerami a sudlicemi a chtěli proti nepříteli táhnout, nakonec se v čela davu objevili těž radní se starostou.

Když se na náměstí shromáždili, táhli ke stodole a obklíčili ji ze všech stran. Pak jeden z nich ten nejsrdnatější vešel dovnitř s kopím napřaženým, ale ihned s velkým křikem vyběhl ven, byl smrtelně pobledlý a nedokázal ze sebe vypravit slovo.

Ještě dva jiní se odvážili dovnitř, ale nevedlo se jim o mnoho lépe. Nakonec vystoupil jeden, velký silný muž, který proslul svými válečnými skutky a pravil:

"S holou tváří toho netvora nezaženeme, musíme si napřed získat vážnost, ale já vidím, že se podobáte spíše ženám a žádný z vás lišku nekousne."

I oblékl si brnění, vyzbrojil se mečem a kopím. Všichni chválili jeho odvalu, mnozí se však o jeho život báli.

Obě brány ve stodole byly otevřeny, bylo vidět sovu, jak sedí uprostřed na velkém příčném trámu. Hrdina nechal přinést žebřík a jal se po něm za velkého povzbuzování lézt vzhůru. Podobal se Svatému Jiřímu, který se vydává do boje s drakem.

Brzy byl nahoře, a když sova viděla, že se k ní blíží, a taky z křiku velkého množství těch lidí, byla z toho celá popletená a nevěděla jak uniknout, tedy koulela očima, čepýřila peří, roztahovala křídla, sekala zobákem a houkala hlubokým hlasem

"Do něj! Do něj!" křičeli lidé na statečného hrdinu.

"Kdyby jste stali, kde já stojím, těžko byste Do něj! volali:"řekl si.

Položil nohu na jednu příčku výše, ale tu se začal tak třást, až se nakonec bezvládně sesunul dolů.

Nyní už nezůstal nikdo, kdo by se do toho nebezpečí vydal.

"Ten netvor," pravili si: "nestatečnějšího muže mezi námi otrávil svým dechem, a tak smrtelně zranil, může i nás všechny zahubit."

Tedy se radili, co se má udělati, aby celé město k záhubě nedošlo. Dlouhý čas to vypadalo beznadějně, až konečně jeden radní našel východisko:

"Myslím si," pravil: "že musíme z veřejného měšce tuto stodolu se vším, co tam leží, obilím, slámou, senem, vlastníkovi zaplatit a škodu mu tak nahradit, neboť celou tu budovu s tím strašlivým zvířetem vypálíme, aby nikomu více na životě škodit nemohlo. Tady není o čem přemýšlet, šetření by nebylo na místě."

S tím všichni souhlasili, tak byla stodola ve čtyřech rozích zapálena, a spolu tou sovou shořela.

Kdo tomu nevěří, ať tam zajde se a zeptá se.